

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 22 Sierpnia r. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 14 sierpnia.

Podług *Konserwatora*: rzeczywisty radca stanu *Bludow*, w nagrodę zasług, tak w departamencie spraw zagranicznych, jako też w ministerium spraw wewnętrznych co do spraw Bessarabii, przez reskrypt Naywyższy JEGO CESARSKIEY MOŚCI, mianowany kawalerem orderu ś. Włodzimierza 2giey klasy wielkiego krzyża.

Kamerjunker i radca kollegialny Xiążę *Teodor Golicyń*, były dyrektor kommissyi umorzenia długów, przeznaczony został do kollegium spraw zagranicznych i przyłączony do missyi Cesarskiej przy dworze niderlandzkim.

Radca honorowy *Paweł Dubieński*, należący do ministerium skarbu, mianowany został kamerjunkrem dworu JEGO CESARSKIEY MOŚCI.

Radca stanu, *Horłow*, dawniejszy wice-gubernator twerski, został mianowany prezydentem rządu gubernii irkuckiey i rzeczywistym radcą stanu.

Podług gazety sankt-petersburskiej, przez Naywyższe Reskrypta JEGO CESARSKIEY MOŚCI d. 22 lipca: *Hrabina Elżbieta Woroncowa* i *Xiężna Barbara Dolhorukowa*, mianowane Damami orderu ś. Katarzyny mniejszego krzyża.

CESARZ JEGOMOŚĆ naimiłościwiey rozkazał raczyć, d. 15 lipca, archimandrytę *Atanazego* i protoreję *Popowa*, policzyć do orderu ś. Anny 2giey klasy; archimandrytę *Arseniusza* i *Xięnią Metodyę* d. 25 lipca, udarować krzyżami do noszenia na piersiach, pierwszego sadzonym drogiemi kamieniami, a *xięnią* złotym.

Ruski Inwalid opisuje przegląd gwardyi, odprawiony d. 8 t. m., o którym w poprzedzającym namieniliśmy numerze, temi słowy: „We czwartek, d. 8 t. m., odbyła się wielka i świetna parada na równinach carycyńskich. Następujące woyska na niej się znajdowały: a) *Kawaleria*: półki kawalgardów, leibgwardyi konney, leibkirysyerów NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY, leib gwardyi dragonów, huzarów, ułanów i kozaków; połączony dywizyon pionierów konnych i leib-gwardyi artylleryi konney. b) *Piechota*: 1sza i 2ga dywizya gwardyjska (prócz ekwipażu morskiego); półk grenadierów CESARZA AUSTRIACKIEGO i obie brygady artylleryi gwardyjskiej. Wszystkie te woyska przybyły na miejsce parady o godzinie 6tey zrana i uszykowały się w kilka liniy.

Naypiękniejsza pogoda sprzyjała tej paradzie. CESARZ JEGOMOŚĆ objechał rozległe szeregi swych wojowników, wśród odgłosu grzmiącej muzyki, połączoney z radośnemi ich okrzykami. NAYJAŚNIEYSZE CESARZOWE i JEY CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKA XIĘŻNA JEYMOŚĆ raczyły przypatrywać się paradzie w otwartym pojeździe z letniego ogrodu. Niezliczonemi tłumy ciekawych widzów wszelkiego stanu napelnione były alleje tego ogrodu. Lepsze towarzystwo zgromadziło się do domów, których okna wychodzą na równiny carycyńskie, a których właściciele ze zdarzenia tego korzystając, okazali nanowo w całej świetności u-przeczną gościnność.

Mamyż opisywać ten wspaniały, jedyny w

swym rodzaju widok? Ci z naszych czytelników, co w stolicy tutejszey mieszkają, nie potrzebują tego opisu: bo bez najmniejszey wątpliwości nie raz już byli jego świadkami. Dla innych zaś, wszelkie opisanie nie da im dokładnego i zaspakajającego wyobrażenia. Wszyscy przynajmniej cudzoziemcy, których mogliśmy słyszeć mówiących o tej paradzie, zgodnie utrzymują, iż nigdy i nigdzie nie zdarzyło się im być świadkami podobnego widoku.

Kurs petersburski d. 10 sierp.: dukat hollenderski nowy 11 r. 70 kop.. Zmiana złota 2 r. 89 kop. Zmiana srebra 2 rub. 70½ kop.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia długów: 68 assygn. - po - - 102 -
68 brzęcząca moneta - 98 - } procentow
5% takż - - - - -

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 29 sierpnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Dzwony tutejsze ogłosiły mieszkańcom stolicy bolesną stratę, jaką poniósł kraj cały, przez zgon ś. p. JW. *Szczepana Hołowczyca*, Arcybiskupa, Prymas i Senatora Królestwa Polskiego. Mąż ten będąc wzorowym w każdym względzie, zakończył życie swoje d. 27 b. m. około godziny 8mej wieczorem. Exportacya zwłok odbędzie się dziś o godzinie 6 po południu, a żałobne nabożeństwo odprawione zostanie jutro w kościele metropolitalnym. Później udzieloną zostanie publiczności wiadomość o życiu tego szanownego męża.

FRANCYA.

Paryż, dnia 15 sierpnia

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Jenerał dowodzący w *Bajonnie* przesłał ministrowi woyny doniesienie telegraficzne, które odebrane w *Paryżu* dnia 13 sierpnia wieczorem, i umieszczone w *Monitorze*, brzmi jak następuje: List z *Madrytu* pod dniem 10 b. m. donosi, że tam odebrano wiadomość, iż Król jest wolny, kortezy oddały się na okrętach, i kroki nieprzyjacielskie pod *Kadyxem* wstrzymane zostały. Goniec przybyły z *Madrytu* zapewnił mię, że z powodu tey nowiny radość powszechna panuje w stolicy. Dyrektor poczty madryckiej donosi też samę wiadomość; jednakże nie urzędowego w tey mierze nie odebrałem. List z *Korunny* pod dniem 31 lipca zawiera, że *Quiroga* i dowódca twierdzy popłynęli do Anglii.

Xiążę *Angouleme* zbliża się przez *Sewillę* ku *Kadyxowi*, zdrowie Xiążęcia jest w pożądanym stanie. Jenerał porucznik *Hrabia Bourcke* donosi, że woyska francuzkie pod *Korunną*, czekają tylko na ciężkie działa do rozpoczęcia szturm. Zajęły już stanowisko pod miastem. Osada nie uczyniła dotąd żadney wycieczki. Fregata francuzka i kilka innych statków krążą pod twierdzą i opasują od morza.

Raport majora jenerałnego, *Hrabiego Guilleminot* do ministra woyny: z *La Carolina* dnia 6 sierpnia: „Stosownie do rozkazu Xięcia naczelnego wodza, *Hrabia Molitor* zawarł z jenerałem

Ballasteros ugodę, mocą której, ten dowódca i jego woysko, uznają władzę rejencyi. Wydał przytem rozkaz dowódcom twierdz *Kartageny*, *Pampeluny*, *San Sebastian*, *Peniscoli*, *Las-Penas de San-Pedro Mouzon* i *Venasque*, aby ją podobnież uznali. Jenerał *Molitor* wyznaczył tymczasowie stanowisko dla woysk *Ballasterosa*, które liczy do 7,000 starych żołnierzy; zajmą one miasta: *Cazorla*, *Ubeda*, *Algerirejo*, *Quesada*, *Loca*, *Lucena* i *Archidona*. Jenerał *Ballasteros* kazał natychmiast wezwać jenerała *Zayas*, dowodzącego oddzielnym korpusem w okolicy *Malagi*, aby poszedł za jego przykładem. Niewątpią nawet, iż to uczyni; a wiadomość o tym układzie sprawi wielki skutek w *Kadyzie* i wszystkich twierdzach. Ten ważny wypadek jest owocem korzyści, odniesionych przez drugi korpus woyska, a *Xiążę Angouleme* nie może się dość wychwalić jenerała *Molitor*, jego działań wojennych i układu z *Ballasterosem*. (podpisano) Hrabia *Guilleminot*.

Szczegóły umieszczone w tym raporcie, potwierdzone zostały przez doniesienia telegraficzne, z tym dodatkiem, że układ podpisany został dnia 4 b. m. Jenerał *Ballasteros* nakazał dowódcom twierdz i jenerałom dowodzącym w zakresie jego władzy, aby uznały rejencyą madrycką.

Oto jest treść układów, zawartych między jenerałami *Molitor* a *Ballasterosem*. 1) Jenerał *Ballasteros* i druga armia pod jego dowództwem będąca, uznają władzę rejencyi hiszpańskiej, utworzonej w *Madrycie* podczas nieprzytomności Króla. 2) Tenże rozkazem innym jenerałom i dowódcom twierdz w zakresie swojej władzy, aby podobnież rejencyą uznali. 3) Woyska zostające pod sprawą jenerała *Ballasterosa* udadzą się na miejsce pobytu, wskazane przez jenerała *Molitor*. 4) Jenerałowie, dowódcy i oficerowie, należący do drugiej armii hiszpańskiej, zatrzymają stopnie, dostojności, oznaki honorowe, i żołd odpowiadający. 5) Nikt z tego woyska nie będzie prześladowanym, i nie dozna żadnej przykrości za zdania, objawione przed zawarciem układów; ani za czyjś tegoż rodzaju, wyjąwszy te, które należą do sądów właściwych. 6) Żołd będzie wypłacany ze skarbu hiszpańskiego; a w razie spóźnienia lub niemożności, woysko będzie pobierać racye w miejscach wyznaczonych. 7) Żołnierze milicyi, należący do rzeczoney armii mogą powrócić do domów, jeżeli zechcą. W skutek tej konwencyi, kroki nieprzyjacielskie z obu stron natychmiast ustają. Dan w *Grenadzie* dnia 4 sierpnia 1823 roku (podpisano) Hrabia *Molitor*. Za jenerała *Ballasterosa*, mający jego pełnomocnictwo, pierwszy jenerał adjutant głównego sztabu, *Józef Guerro de Torres*.

Po bitwie stoczoney dnia 19 b. m. pod *Molinos del Ray* i *Martorel*, cofnął się nieprzyjaciel do *Villa franca*, a potem zaął stanowisko pod *Igualada* na gościńcu do *Lerydy*. Woysko nieprzyjacielskie wynosiło 5,000 piechoty i 500 jazdy z kilku działami, sprowadzonemi z *Tarragony*. Dywizya jenerała *Donnadieu* utrzymała stanowisko swoje pod *Molons del Rey* i *Martorel*, a brygada jenerała *Tromelin*, która ją wzmocnić miała, udała się do *Terrasa*. Baron *Eroles* był z dywizyą swoją w *Manresa*. Dywizya jenerała *Curial* zajęła ściślejsze stanowisko pod *Barcellona*, ustąpiwszy z *San Andres* i kilku miejsc innych. Marszałek *Moncey* udał się do *Martorel* i dnia 23 b. m. zaczął obróty swoje przeciw *Igualada*. Dnia 24 zrana stanęło woysko francuzkie z 6 działami w *Bruch*, o 3 mile od *Igualada*; tegoż dnia przed wschodem słońca ruszył baron *Eroles* z *Manresa*, wzmocniony dwiema kompaniami lekkiej piechoty i ochotnikami z *Manresy*; posuwa się ku *Cafal* dla zastąpienia prawego skrzydła woyska naszego. Dnia 24 opuścił nieprzyjaciel *Igualada*, i zajął stanowisko w okolicy *Cervera*; wieczorem tegoż dnia woysko francuzkie pod dowództwem jenerała *Donnadieu*, wynoszące 5,000 piechoty z 6 działami i 400 jazdy weszło do *Igualada*. Dnia 25 posunęło się woysko nasze gościńcem ku *Cervera*, i uderzyło na warowne stanowisko nieprzyjaciela. Walka trwała dzień cały; konstytucyoniści ustę-

powali z jednego stanowiska do drugiego, aż do *Tarrega*, o 2 mile od *Cervera*, gdzie się pokazali w szyku bojowym, zniewoliwszy nas do stoczenia 5 bitew w 5ciu różnych miejscach. Z naszej strony poległo kilku żołnierzy i oficerów, a między ranionymi znajduje się dwóch wyższych oficerów. Mniemano, iż nazajutrz zaydzie nowa bitwa, lecz dopiero dnia 27 nastąpiła, a o niej nie mamy jeszcze dokładney wiadomości. Ogłoszono tylko, iż dywizya jenerała *Eroles* była w wielkiem niebezpieczeństwie, z którego ją dwa półki francuzkie ocaliły. Gdy dywizya jenerała *Donnadieu* walczyła pod *Cervera*, chciano zająć twierdzę *Montjouy*, i Hrabia *Curial*, który, jak słychać, miał porozumienie z niektórymi tamiecznemi osobami, postąpił tym końcem dnia 25 b. m. jenerała *Vasse-rot*; lecz zamysł ten niewziął skutku. Woysko nasze posunęło się aż pod mury twierdzy, a potem się zwróciło.

Odebrane tu listy prywatne z *Rzymu* czynią obawę o życie *Oyca ś. Donoszą*, iż napisał testament, i chce wydać 3 bulle: jedną, aby przyszłe *Conclave* odbyło się nie w *Watykawie* lecz w pałacu *Quirinal*, gdzie Papież mieszka; druga ma urządzać pogrzeb; a trzecia ma stanowić, aby wszyscy urzędnicy pozostali na swoich miejscach, aż do przybycia obrać się mającego następcy. Papież nie wie jeszcze o spaleniu się kościoła ś. *Pawła*. Uważają za rzecz nadzwyczajną, iż od *Piusa VI*, to jest od r. 1775, a zatem przez 47 lat, jedno tylko *conclave* odbyło się. W ósmym wieku jest także podobny przykład, gdy przez ciąg 44-rolletniego rządu *Adryana I*, i jego następcy *Leona III*, jedno tylko *conclave* było odprawianem.

HISZPANJA.

Madryt dnia 3 sierpnia.
(z *Gazety Warszawskiej*.)

Nadzwyczajna gazeta dzisiejsza umieściła następujący urzędowy artykuł: „Rejencya otrzymała prostą drogą wiadomości z *Kadyzu*, dochodzące do d. 29 lipca. Król i dostojna Jego rodzina byli w pożądanym stanie zdrowia. Dnia 28 wypłynęły na zatokę z portu *Santa Maria* dwie szalupy kanonierskie. Pracują tam jak najszybciej około 7miiu innych, które także nie długo mają wywieść pod żagle.”

Słychać, iż rejencya tutejsza chciała towarzyszyć *Xiążęciu Angouleme* do *Sewilli*; lecz uznano za rzecz przyzwoitszą, aby członkowie jej pozostali na miejscu.

Przyczyną tutejszej obawy w nocy z d. 30 lipca, było pokazanie się 300 ludzi woyska konstytucyynego dwoma oddziałami, nie daleko bram ś. *Ferdynanda* i ś. *Wincentego*. Słychać, iż *Empecinado* dowodził niemi. Gdy jazda francuzka wystąpiła, już ich nie widziano. Osada francuzka utrzymuje tu spokojność.

Konstytucyoniści ściągali pod *Villanueva* całą swoją siłę, znajdującą się w *Estremadurze*, a wynoszącą blisko 4000 ludzi.

Oddział wysłany do *Mantanches* wybrał za ległe podatki. *Badajoz* popiera jeszcze sprawę konstytucyjonistów. Władze rojalistowskie *Placenci* prosiły regencyi o przysłanie woyska; życzą sobie jenerała *Quesada*.

Dnia 7. Podług wiadomości z *Kadyzu*, dyrektor poczty w *San Rochus*, został na rozkaz jenerała *Ordognes* uwięziony za sprzyjanie rojalistom, i rozstrzelany. Podobny los spotkał małżonkę jego, która zaraz po straceniu męża przybiegła i z płaczem rzuciła się na martwe zwłoki.

Dnia 9. W tej chwili przybyły goniec przwiózł pomyslną wiadomość, iż gdy wyjeżdżał z *Kadyzu*, Król z dostojną swoją rodziną, wolny i otoczony radującym się ludem, przejeżdżał się po mieście. Z szybkością błyskawicy rozeszła się ta wesola nowina po całym *Madrycie*; wszędzie ścisną się ze łzami radości w oczach, i ze wszystkich domów rozlega się ogłose: *Niech żyje!*

Podług innych wiadomości z *Kadyzu*, stany, dręczone od kilku dni tajemną bojaźnią, zwolniły nieco surowe środki, które to buntownicze zgro-

madzenie przeciwko Monarsze swemu postanowi-
ło. Dnia 2 b. m. dozwolono rodzinie królewskiej
zwiedzić kościół ś. *Franciszka*, a co dziwniejsza,
udać się na przejażdżkę za bramy miasta pod
strażą jazdy.

List z obozu pod *Korunną*, pisany d. 27 lip-
ca wyraża: „Fregata francuzka stanęła przed por-
tem tutejszym i zaczęła już strzelać do miasta.
Działa wielkiego kalibru sprowadzono z *Ferrol*, gdzie
ich znaleźliśmy 1,100. Jeśli miasto nie podda się ju-
tro, to generał *Bourke* pojutrze każe zacząć strze-
lać do niego. Waleczne nasze wojsko oczekuje
rozkazu do szturm; gniewa je okropny widok,
jakie wystawiło mu barbarzyńskie okrucieństwo
konstytucjonistów, którzy 60 osób ze związanymi
rękami i nogami, w oczach tego wojska, zrzucili
z wałów w morze. Widzieliśmy te trupy pływają-
ce, między niemi jednego półkownika i jednego
xiędza. Oficer przeszedł do nas z 65 żołnierzami
osady, wydając okrzyk: *Niech żyje Król! Śmierć
konstytucji.*

Donoszą z *Castro de Urdiales* pod d. 28 lip-
ca, iż cała kompania półku sewilskiego, ze wszyst-
kimi oficerami, bronią i sprzętami zbiegła z twier-
dzy *Santona* i przy okrzykach: *Niech żyje Król!*
połączyła się z wojskiem francuzkiem trzymają-
cym tę twierdzę w zamknięciu.

Madryt dnia 8 sierpnia.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*).

Różne tutejsze zakony odprawiają kilka ra-
zy w każdym tygodniu modlitwy za oswobodze-
nie królewskiej rodziny.

Vice-Królem Nawarry został Margrabia *La-
zan* na miejsce Hrabiego *Espoleta*, który złożył
ten urząd.

Sądzą, iż konie królewskie, dla niedostat-
ku obroku z *Kadyxu* wyprowadzone zostaną. Po-
seł portugalski w *Kadyzie* stara się ciągle o u-
wolnienie Xiężny *Berry* i jej syna. Brygadyer
Barries jest teraz dowódcą na wyspie *Leon*, a pod
jego rozkazami zostają *Espinosa* i *O'Daly*; nie mo-
gą atoli nie przedsięwziąć: gdyż między wojskiem
wielka panuje niezgoda.

Przybyły tu wczora goniec z *Kadyxu*, przy-
wiozł wiadomości, czyniące wielką nadzieję wzglę-
dem rychłego rozstrzygnięcia losu twierdzy ka-
dyxkiej. Dnia 3 b. m. Król udał się do kościo-
ła, lud i wojsko towarzyszyło mu przez całą dro-
gę, wydając okrzyki radości. Zapewniają, że dwa
półki tameczney osady oświadczyły się za Monar-
chą; dla utrzymania ich w karności, musiano przy-
zwać inne półki, do których się przyłączyła mili-
cya madrycka. Dalej głoszą, iż *Riego*, będący
zawsze w wielkiem znaczeniu u wojska, udał się
się na wyspę *Leon* dla kierowania sposobem my-
ślenia stojących tam półków; że miasto i wyspa
zostają w zaburzeniu, a nawet mówią, że stany
na posiedzeniu d. 1 b. m. naradzały się względem
Króla, lecz na następnej sessyi położono warunki,
których treść niewiadoma. Oczekujemy tu z nie-
cierpliwością potwierdzenia tych pomyślnych wia-
domości.

Od granic hiszpańskich dnia 10 sierpnia.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*).

Osada twierdzy *San Sebastian* ani słyszeć nie
chce o poddaniu się. Gubernatorem jej jest *Don
Pablo Pena*, *Pavia* komendantem zamku, a pół-
kownicy *O'Donnel*, *Sierra*, *Cisneras* i *Leguia* są
dowódcami półków. Dwaj pierwsi i ich żołnie-
rze są najzapaleńsi. Milicja z *Salamanki* odby-
wa służbę artylleryi.

Słychać, powtórnie o poddaniu się twierdzy
tarragońskiej.

Rozpoczęto już oblężenie *Pampeluny*. 17 kom-
panii artylleryi znajduje się pod tą twierdzą.

Xięga *Hohenthohe* pociągnął ku *Santonie*, ce-
lem wezwania jej do poddania się francuzóm.

Z okolic *Urgelu* donoszą, że generał *Manso*
oświadczył się za sprawą religii i tronu, i że osa-
da *Lerydy* podobne oświadczenie przesłała. List
z *Mataro* pod d. 8 b. m. potwierdza tę wiadomość,
dodając, że *Manso* przybył do Xięcia *Conegliano*,
marszałka *Moncey*, w 150 ludzi. Tenże list pi-
sze dalej: *Tarragona* nie jest wprawdzie dotąd w

naszym ręku; lecz podług wszelkiego podobieństwa,
poddanie się jej nie długo nastąpi.

ANGLIA.

Londyn dnia 1 sierpnia.

(z *Gazety le Conservateur Impartial*).

Powiadają, że Lord *Nugent* uda się do Hisz-
panii dla służenia w wojsku konstytucyjnem. Je-
dzie naprzód do *Vi*, chcąc widzieć się ze swym
towarzyszem oręża Panem *Wilson*, i jeżeli nie-
szczęście nie spotka go w *Galicyi*, wsiedzie na
okręt dla popłynienia do *Kadyxu*, gdzie chce przy-
czynić się do obrony tego miejsca.

W przyszłą sobotę odbędzie się wielkie zgro-
madzenie przełożonych okręgów loż oranżystów
irlandzkich. Celem tego zgromadzenia ma być
naradzanie się nad nowem urządzeniem, wynikają-
cym z ostatniego aktu parlamentowego, który zmie-
nia ich konstytucye.

PRUSSY.

Magdeburg dnia 4 sierpnia.

Już doniesionem było w poprzedzających nu-
merach o śmierci generała *Karnota* w *Magdebur-
gu*. Umieszczamy teraz niektóre o nim szczegóły,
z gazety petersburskiej *le Conser. Impartial*, jak
następuje: *Carnot* był rodem z *Nolay*, w *Burgundyi*,
pochodził z dawnej familii mieszczańskiej. Od-
dany do korpusu inżynierów, nabył tam wiadomo-
ści, wydał różne dzieła matematyczne, co mu otwo-
rzyło wstęp do wielu towarzystw uczonych; po-
chwalił marszałka *Vauban*, w r. 1812; obronę
miejsce warownych i wiele innych dzieł, które mu
zjednało znakomite miejsce pomiędzy inżynierami.
Wiadomo, iż on śmiało się opierał wyniesieniu *Bo-
napartego* na Cesarza francuzów. Objęty wyro-
kiem d. 24 lipca r. 1816, wyniósł się naprzód do
Warszawy, a później do *Magdeburga*, gdzie pa-
miętne swe życie zakończył.

TURCYA.

Od granic tureckich dnia 28 lipca.

Listy z *Korfu* powtarzają wiadomość o wiel-
kiej klęsce, zadanej turkom na stałym lądzie. O-
prócz tego okręty kupieckie przybyłe z Archipe-
lagu, potwierdzają wieść o tym wypadku. Pięć
tysięcy turków, które kapitan basza pod *Karisto* na
ład wysadził, przeznaczone zostały do napadu z ty-
łu na greków pod *Termopilami*, a tym sposobem
miały wspierać natarcie z przodu od strony *La-
ryssy* przez *seraskierow*. Lecz flota, stojąca na
kotwicy przy wyspie *Ipsarze* w czas przyplłynięcia,
i w bitwie z okrętami, przeznaczonemi do przewie-
żenia wojska tureckiego z *Eubei* na ląd stały,
też okręty pobiła, zabrała, spaliła lub na powietrze
wysadziła; poczem wojsko na tejże wyspie *Eubei*
zniesione zostało. Flota turecka stojąca w zatoce
Patras, po odebraniu tej wiadomości odplynęła do
Afryki. Te szczegóły potrzebują jeszcze potwier-
dzenia. (z *Korresp. Warszaw.*)

WŁOCHY.

Od granic włoskich dnia 1 sierpnia:

(z *Gazety Warszawskiej*).

Donoszą z *Liwny* pod d. 26 lipca, iż Lord
Byron przybył tam d. 22 t. m. na brygu angielskim
Herkules, a nazajutrz popłynął do *Zante*.
Udaje się prosto do greków w *Peloponezie*, dla któ-
rych wiezie z sobą potrzeby wojenne i 70,000 twar-
dych piastrow gotowemi pieniędźmi. Eskadra a-
merykańska popłynęła d. 20 lipca z *Liwny* do
Gibraltaru. Związki między *Liwną* i *Korsyką*
doznają trudności z powodu krążenia licznych ka-
prów hiszpańskich.

Król Jmé sardyński oddał jezuitom zniesione
od roku kolegium prowincjonalne ś. *Franciszka de
Paulo*, a dawniej jeszcze polecił im dozor nad na-
ukami i szkołami publicznymi.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 21 sierpnia
rubel srebrny 3 rub. 78 kóp., czerwony złoty no-
wy r. 11 kóp. 70, stary r. 11 kóp. 52, imperyal r. 36
kóp. 70.

О продовольствіи Войскъ Ошдѣльнаго Литовскаго Корпуса и расположенныхъ въ Раіонѣ онаго другихъ командъ, съ 1-го Генваря 1824 по 1-е Генваря 1825 годовъ.

На подлинномъ написано Главнокомандующимъ Ошдѣльнаго Литовскаго Корпуса, ЕГО ИМПЕРАТОРСКИМЪ ВЫСОЧЕСТВОМЪ ЦЕ-САРЕВИЧЕМЪ:

У т в е р ж д а ю
Генералъ Инспекторъ всей Кавалеріи
КОНСТАНТИНЪ ЦЕСАРЕВИЧЪ
Варшава Іюля 1го дня 1823.

§ I.

Продовольствіе Войскъ въ Царствѣ Польскомъ, равно Ошдѣльнаго Литовскаго Корпуса, и Внутреннихъ въ раіонѣ онаго состоящихъ, въ шеченіи будущаго 1824 года, распорядить по точной силѣ Плана, утвержденного въ 1^й день Іюля прошлаго 1822 года, о продовольствіи сихъ же Войскъ въ наспоющемъ 1823 году, параграфовъ: 1, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, и 26го, кои утверждаются и нынѣ во всей ихъ силѣ, съ приложенными къ тому Плану Кондиціями.

§ II.

Провіантъ заготовить на весь 1824 годъ, съ тѣмъ, что бы для Гренадерской Бригады, Литовской Уланской Дивизіи, 24 и 25-й Пѣхотныхъ Дивизій, съ ихъ Артиллеріею и фуршпаломъ, на двухъ шѣсячное лагерное время, поспавленъ былъ въ мѣсна лагернаго ихъ расположенія, именнно: для Гренадерской Бригады Бѣлоспоксской Области въ М. Цехановецъ; для Литовской Уланской Дивизіи Минской Губерніи около М. Нѣсвижа; для 24-й Пѣхотной Дивизіи Гродненской Губерніи въ М. Скидель и для 25-й Пѣхотной Дивизіи Волынской Губерніи Дубенскаго повѣта, между селеніями: Береги, Сморова и Перевердова. Въ сихъ мѣстахъ, на время сбора Войскъ учредить особые магазейны, предоставивъ поставщикамъ ошдавать въ оныя провіантъ и прежде лагернаго времени; но уплату денегъ за оный произвести при наспуленіи того времени, на которое сей провіантъ заготовленъ будетъ, по мѣрѣ полученія смѣнныхъ суммъ отъ Военнаго Минисперсша.

§ III.

Сроки для торговъ назначаются слѣдующія: въ Бѣлоспокъ и Минскъ 1, 2 и 3-го Ноября, переторжки: 5, 6 и 7-го числа тогоже Ноября. Въ Вилнѣ, Гроднѣ и Житомирѣ 7, 9 и 12-го Ноября, переторжки: 13, 14 и 15-го числа тогоже Ноября. Въ Варшавѣ 22, 24 и 26-го Ноября, переторжки: 27, 28 и 29-го числа тогоже Ноября. Исчислительныя вѣдомости о потребностяхъ провіанша, составивъ въ Полевой Провіантской Коммисіи, по послѣднеутвержденной дислокаціи Войскъ и препроводивъ въ присудствіи для торговъ по принадлежности.

§ IV.

Планъ сей напечатать въ потребномъ числѣ экземпляровъ, разослать отъ Полевой Провіантской Коммисіи, кому слѣдовать будетъ, для свѣденія и надлежащаго исполненія.

Подлинной подписалъ:
Управляющій Коммисіею Военный Совѣтникъ
Скребицкій.

Членъ Коммисіи 8-го класса Булатовичъ.

Членъ Коммисіи 8-го класса Казковский.

Секретарь Коммисіи Гулакъ.

Озывieniu woysk Oddzielnego Litewskiego Korpusu i rozpolozonych w Rajonie onego innych Kommand, od 1 stycznia 1824, do 1 stycznia 1825 roku.

Na Oryginale napisano przez Główno Kom-menderującego Oddzielnym Litewskim Korpusem JEGO CESARZEWICZOWSKĄ MOŚĆ:

Zatwierdzam.

Generał Inspektor całej Kawaleryi.

KONSTANTY CESARZEWICZ.

Warszawa dnia 1^{go} lipca 1823 roku.

§ I.

Żywienie woysk w Królestwie Polskim, tudzież oddzielnego Litewskiego Korpusu i Garnizonu w Rajonie onego znajdujacego się, w ciągu przyszłego roku 1824, rozporządzić podług istotnych zasad planu zatwierdzonego w dniu 1^{go} lipca zeszłego 1822 roku, o ożywieniu tychże woysk w bieżącym 1823 r., paragrafów: 1, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25 i 26, które i dziś zatwierdzają się w całej ich mocy, z dołączonemi do tegoż planu kondy-cyami.

§ II.

Prowiant przysposobić na cały 1824 rok, z warunkiem, aby na dwóch-miesięczny czas obozowania dla grenadyerskiej brygady Litewskiej ułańskiej dywizyi, 24tej i 25tej piechotnych dywizyów, z ich artylleryą i pociągiem, dostawiony był prowiant do miejsc obozowego ich rozpolożenia; to jest: dla grenadyerskiej brygady, w Obwodzie Białostockim do miasta Ciechanowca; dla Litewskiej ułańskiej dywizyi, w Gubernii Mińskiej około miasta Nieświża; dla 24tej piechotnej dywizyi, w Grodzieńskiej Gubernii do miasta Skidel, i dla 25tej piechotnej dywizyi, w Wołyńskiej Gubernii Dubieńskiego powiatu między wsiami: Beregi, Smorowa i Perewerdowa. W tych więc miejscach, na czas zebrania się woysk, urządzić osobne magazyny, zostawując Liwerantom prawo oddawania do tych magazynów prowiantu, nawet i przed czasem obozowania woysk; lecz wypłatę pieniędzy za takowy prowiant skutecznie wtedy, gdy nastąpi czas, na który ten prowiant przysposobionym będzie, a to w miarę odebrać się mających, podług budżetu summ od Ministerstwa Woyny.

§ III.

Termina dla licytacji przeznaczają się następujące: w Białymstoku i Mińsku, 1, 2, i 3go listopada, dobiecie targów, 5, 6 i 7go dni tegoż listopada; — w Wilnie, Grodnie i Żytomierzu 7, 9 i 12 listopada, dobiecie targów, 13, 14 i 15go tegoż listopada; — w Warszawie 22, 24 i 26 listopada, dobiecie targów 27, 28 i 29go dni tegoż listopada (v. s.). Wyrachowania o potrzebnej ilości prowiantu, sporządzić w polowej prowiantowskiej Kommissyi, stosownie do ostatecznie zatwierdzonej Dyslokacyi woysk i takowe przesłać Radom dla targów ustanowionym; w miejsca zasiadania onych.

§ IV.

Plan niniejszy za wydrukowaniem potrzebnej liczby exemplarzy, rozesłać od Polowej Prowiantowskiej Kommissyi komu należeć będzie, dla wiadomości i należytego wypełnienia.

Oryginał podpisali:

Prezydujący w Kommissyi, Radzca wojenny
Skrebiński.

Członek Kommissyi 8ej klasy, Булатовичъ.

Członek Kommissyi 3ej klasy, Казковский.

Секретарь Гупакъ.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 22 sierpnia v. s. 1823 Roku.

Przedaż publiczna.

1. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż domek murowany zruynowany, położony w mieście, Wilnie za tatarską bramą, należący do Emeljana Lebediewa, Prowiant-skiego czynownika 8mej klasy, na uzyskanie liczący się na nim niedoimki miejskich podat-ków 119 rub. 97 kop. srebrem, i na Lebedie-wie zamiast herbowego za prosty papier 4 rub. 12½ kop. miedzią, naznaczony na sprzedaż z pu-blicznych targów; a zatem życzący należeć do targów i kupić ten domek, zechcą przybywać do tego Rządu na przeznaczone terminy: 1szy 29, 2gi 31 następującego października, a 3ci osta-teczny we trzy miesiące od dnia wydrukowa-nia, które poźniejszy nastąpi w Sankt-Petersbur-skich albo Moskiewskich gazetach. Dnia 18 augusta 1823 r. Assesor Kazimierz Nowicki. Sekretarz Kleyst.

ALEXANDER I Imperator Samowładną-cy całą Rosyją etc. etc. etc.

UUr. Józefowi Sawickiemu Horodowemu Sekretarzowi, Janowi Zarębie półkow. woysk ross. różnych orderow kawalerowi, oraz Fran-ciszkowi Sołtanowi b. Prezyd. Ziem. Rzeczyć. pozew edyktałny przed Sąd Taxatorsko Exdy-wizorski w mieście gubernskim Mińsku za re-missą Sądu Gł. Miń. 2go Depart. odbywać się mający, z powodztwa UUr. Floryana, Posta-miusza i Katarzyny Swidow nieletnich Stefana Swidy Sędziego Gran. Bobruy. sukcesorow, w asystencji Ur. Alexandra Węclawowicza Pod-komorzego Ptu Mozyrs. sądownie dodanego opiekuna działających, przy odwołaniu się do oświadczenia na exdywizyą w Sądzie Gł. Miń. 2go Depart pod r. 1819 junii 7 dnia zapisa-nego, do Dekretu remissyinego w Sądzie Gł. Miń. 2 Depart. w roku idącym dnia 18 lipca nastalego, do dekretu pierwszo zjazdowego Są-du taxatorsko-exdywizorskiego takież w roku idącym mca sierpnia dnia 11, w majątności Kołatyczach zaferowanego, oraz do dalszych dowodów w sprawie złożyć się mających w szczególności o to: Ur. Floryan Swida Porucz-nik woysk pol. były żalcych opiekun w sto-sunku do testamentowej dyspozycji zeszłego Stefana Swidy oycy żalcych, przez oświadcze-nie w Sądzie Gł. Miń. zapisane, oddając ogólne zeszłego Stefana Swidy fundusze dla uspokojenia realnych wierzycieli na exdywi-zyą; między innemi sumę od obżałgo Sa-wickiego za oblięciem zeszłemu Stefanowi Swi-dzie wydanym w ilości rub. sr. 1350, oprócz procentów wypadającą, niesłusznie przez obżał. Zarębę przyaresztowaną, tudzież należności od obżałgo Sołtana z rachunku handlowego wykazujące się, i udzielnie wzięte przez te-goż obżałgo Sołtana w gotówce r. sr. 437 kop. 25 i assygn. rub. 5,001, oraz sumę za roz-maite produkta wypadającą, na satysfakcyą kredytorom ukazał, a w kolei wynosząc do Sądu Gł. Miń. o Remissę na Sąd Exdy-wizorski zapozwy, że obżałni Sawicki i Za-ręba ze skutkow oczewistego dekretu Sądu Ziem. Ptu Lucyńskiego w roku 1819 febr. 7

nastalego, jesteście do massy funduszow zeszle-go Stefana Swidy dłużnemi, pomienili: skutkiem pomienionego oświadczenia, i wynaszanych od żalcych pozwow, Sąd Główny Miń. 2go De-partamentu Dekretem Remissyiny Sąd ta-xatorsko-exdywizorski na jednoczasową roz-prawę między żalcami a pretensorami do fun-duszu zeszłego Stefana Swidy, oraz debitora-mi tegoż Swidy przeznaczywszy; zgromadzić wszelkie fundusze zeszłego Stefana Swidy za-lecił, za takowym dekretem Sąd exdywizorski do majątności Kołatycz w ptoie Bobruyskim leżący na dniu 10 sierpnia tego roku zebra-ny, załatwiając właściwe pierwszemu zjazdo-wi czynności, komportacyą po pretensorach i dłużnikach do funduszow zeszłego Stefana Swi-dy, szczególnie zaś po obżałowanym Sołtanie wszelkich papierow do rozrachunku z handlu wspólnie z zeszłym Swidą utrzymywanego po-trzebnych udeterminował, i na złożenie tey komportacyi w Ziem. Miń. termin w dniu 1 września idącego roku zakreślił, juryzdykcyą Sądu swojego do miasta Guberskiego Mińska przeniosłszy, na zjazd powtórny do tegoż Miń-ska dzień 10, lutego 1824 roku przeznaczył, i w takowym terminie przystąpić do rozpo-znania ogólnej sprawy bez żadnych odkładow zapowiedział; żalcy przeto obżałnych jako debitorow do massy funduszow zeszłego Ste-fana Swidy przed Sąd Exdywizorski w mie-ście Mińska odbywać się mający do oczewistey rozprawy na termin wyżej pomieniony po-zywając, proszą w razie nie złożenia przez obżałnych na terminie dostatecznej komporta-cyi, kar sprzeciwieństwa na obżałnych roz-ciągnięcia, summ i wszelkich należności w o-czewistey rozprawie udowodnić się mających na wszelkich obżałnych funduszach na rzecz massy kredalnej chociażby pod niestanność obżałnych sądenia, i dalszych żądań w cza-sie sprawy przynieść się mających zaskute-cznienia, zarzutow zaś obżałnych do uwagi nie przyjęcia, z wolną poprawą tego pozwu, Pisan roku 1823 mca sierpnia 12 dnia.

Roku 1823 mca sierpnia 17 dnia Woźny niżej podpisany świadczę, iż takowy pozew od instancyi WW. Floryana Postumiusza i Ka-tarzyny Swidow nieletnich zeszłego Stefana Swidy Sędziego Gran. Bobr. Sukcesorow, w asystencji opiekuna JW. Alexandra Węclawowicza Podkom. Mozyr., działających, po WW. Józefa Sawickiego Horodowego Sekre-tarza, Jana Zaręby Półkow. woysk Ross. róż-nych orderow Kawalera, oraz Franciszka Sołtana Sędziego Ziem. Rzeczyckiego wynie-siony, o terminie i miejscu oczewistey w Są-dzie Exdywizorskim rozprawy zawiadamiają-cy do trzykrotnego umieszczenia w gazetach Kur. Lit. dla wiadomości tychże pozwanych stron jako pewney osiadłości w Mińskiej Gu-bernii niemających podalem. Maciey Klecki Woźny Ptu Bobruyskiego.

Takowy pozew na prostym papierze jako w sprawie konkursowej napisany w gazetach Kur. Lit. umieszczonym być może. Antoni Wań-kowicz Sędzia Ziem. Bobruyski.

Sąd Exdywizorski.

1. Sąd Taxatorsko - Exdywizorski dekretem remissyynym Sądu Głównego Mińskiego zgo Departamentu na usatysfakcyonowanie kredytorów zeszłego Stefana Swidy Sędziego Granicznego Bobruyskiego i na rozpoznanie ogólnej sprawy między sukcesorami tegoż Swidy, Floryanem, Pastumiuszem i Katarzyną Swidanie w nieletności zostającami, a kredytorami i rozmaitego tytułu pretensorami oraz debitorami pomienionego Stefana Swidy przeznaczony, w terminie rzeczonym dekretem remissyynym zakreślonym to jest dnia 10 sierpnia do majątku Kołatycz w powiecie Bobruyskim Gubernii Mińskiej leżącego w pełnym komplecie przybywszy, w stosunku do reguł remissy przepisanych, czynność pierwszemu zjazdowi właściwą zaskutecznił, a mianowicie komportacją po wszystkich stronach do aktów i oczewistey rozprawy potrzebną, oraz wysławił ogólnie zeszłego Stefana Swidy fundusze mogącą, szczególnie zaś po W. Franciszku Sołtanie b. Prezydencie Ziemskim Powiatu Rzeczyckiego rozmaitego tytułu papierów, do rozrachunku z handlu wspólnie z zeszłym Swidą utrzymywanego posługujących, do kancelaryi Ziemskiej Powiatu Mińskiego udeterminował, i złożyć też komportacją nieodmiennie w dniu pierwszym września idącego roku wszystkim stronom zalecił; jurysdykcją Sądu swojego do miasta Gubernińskiego Mińska przeniósł, i termin na zjazd powtórny do miasta Mińska dzień 10ty lutego 1824 r. przeznaczył, i o tém wszystkie interesosowane osoby przez trzykrotną w Gazetach Kurjera Litew. awizacją zawiadomić postanowił, aby więc wszystkie strony pozwami nieletnich Swidów zajęte, i do rozprawy konkursowey należeć mogące, komportacją w terminie zakreślonym dopełniły, i do rozprawy w terminie powtórny wyżey pomienionym stawały, ostrzega, gdyż w terminie na zjazd powtórny udeterminowanym Sąd Exdywizorski do rozpoznania ogólnej sprawy bez żadnych odkładów, przystąpi, i dla niejawiących się stron, ammissyą zapisze. 1823 roku mca sierpnia 11 dnia. Stanisław Świętorzecki Sędzia Ziem. Ptu Wileyskiego Prezydujący Exdyw. Antoni Wańkowicz Sędzia Ziem. Bobruy. Ignacy Jazwiński P. Z. P. W. Michał Łapicki Regent Ziem. i Exdywizor.

1. Sąd Exdywizorski do usatysfakcyonowania wierzycieli W. Jerzego Sternowskiego Podkomorzego Lepel. z dóbr Ludczyc, Wszennick, Starobina, Okolnik i Staszewszczyzny w Powiecie Lepelskim Gubernii Witebskiej położonych, remissą w roku teraźniejszym julii 27go dnia w Ziemstwie Lepelskim wypadłą przeznaczony, zjechawszy w dniu 3 bieżącego mca augusta do majątności Ludczyc po ułatwieniu kwestyow między stronami, komportacją na dzień 20 augusta z persystycją czteroniedzielną do kancelaryi Ziem. Ptu Lepelskiego naznaczył i dzień ostateczny zjazdu swojego oktobra 15 ku, oczewistemu wyrokowi zdeterminował, żeby więc kredytorowie tegoż W. Sternowskiego na dzień oznaczony do Sądu naszego z swoimi dopominkami pod utratą onych jawili się przez trzykrotną awizacją do Gazet publicznych wszystkich takowych Kredytorów zawiadamia. Dat 1823 r. miesiąca augusta 4 dnia.

Marcelli Miładowski Sędzia Ziem. Ptu Lepel. Prezydujący Exdywizor. Dominik Smolak Sędzia Ziem. Ptu Połoc. Exdywizor. Jan Suszyński Podsedek Ptu Lepelskiego Exdyw.

Oświadczenie.

1 Excerpt oświadczenia z protokołu potocznego Sądu Grodzkiego Ptu Upitskiego w dacie poniżej zapisanego et eorundem pod pieczęcią urzędową stronie rekwirującej jest wydan.

Roku 1823 mca sierpnia 14 dnia. Przed aktami Grodz. Ptu Upitskiego znajdując się obecnie WJP. Mateusz Tracewski b. Porucz. woysk Polskich dał do zapisania oświadczenie w imieniu swoim w rzeczy następnej: śmierć zeszłego syna żałującego Józefa Tracewskiego Sędz. Gra. Ptu Upitskiego wolą najwyższej władzy ogólnego Jestestwa na dniu 6 augusta istniejącego roku zaszła; nabawiła zaś jako Oyca, niemniej żonę jego Ur. Felicyaną Tracewską porucz. matkę najdotkliwszem uczuciem, aczkolwiek było największą usilnością żałującego wpaść dobre przymioty doyrzewiającej młodości zeszłego syna; burzeliwa albowiem młodość zachwiała w przeciwną stronę umysł niedoświadczonego człowieka, odrzucając przestrogi życziwego oycy. Z pomnożeniem nieukończonego żalu po stracie syna dochodzi żałującemu odgłos powszechności, że w ciągu swojego życia był wprowadzony w gry kartowe przez rozmaite do tego sposobne osoby, że został ograny w karty poróżnie, w znacznej wielości, oraz że są wydane rozmaitego stanu osobom wexle, obligi, przelewy i karty z tej okoliczności wynikłe w imieniu własnem a może i w imieniu żałującego z podprowadzeniem nawet ręki, o czem delator wiedzieć nie może; do czego żałujący iak nigdy nie potrzebował kredytu, tak nie dawał mocy, zeszły Józef Tracewski nie miał żadnego własnego funduszu ziemnego, ani też sumownego i ruchomego, więc nic w spadku zostawić nie mógł, oprócz tkliwej pamiątki dla rodziców i krewnych, majątek zaś iaki żałującemu Opatrzność w udziale przeznaczyła jest dziełem osobistej delatora staranności i przez onego nabyty, przeto a żeby żadnych obligow ani też przelewów przez zeszłego Józefa Tracewskiego w iakimkolwiek względzie nastających w żadnych układach nikt nie przyymował, ponieważ te w ustawie krajowych nie mają żadnego znaczenia i waloru, żałujący publiczność zastrzega i takowe oświadczenie po zapisaniu w aktach powiatowych do Gazet Kurjera Litewskiego zamieścić postanawia. W protokule podpisano. Mateusz Tracewski Porucznik b. woysk polskich.

Zgodno z protokołem poświadczam, Pisarz Grodz. Upit. A. Olechnowicz.

Ze takowe oświadczenie może być do Gazet Kurjera Litewskiego przyjęte poświadczam. Antoni Olechnowicz Pisarz Grod. Upit.

1 Potrzebna jest wiadomość o Pannie Angeli Wodanowskiej, która wyjechała z Warszawy w czasie niewiadomym z państwem i w którą guberniją też niewiadomo, aby czyli ona sama, czy też kto wiedzący o nie raczył zawiadomić na pocztę do Mohilewa Białoruskiego pod adresem do W. Jana Podeszewskiego Sekretarza kolleskiego o miejscu w pewności jej pobytu. Ponieważ jeden z jej familii zapis jej znaczny zrobił dobroczynności.

3. Sąd Taxatorsko Exdywizorski dla usatysfakcyonowania kredytorów zeszłych Zygmunta i Maryanny z Ptockich Krayczych Litewskich, rodziców Alexandra Pułkownika leyb Gwardyyskiego jegerskiego pułku, i żyjącego Xawerego synów Grałów Grabowskich, Dekretem remissyynym Sądu Głównego Grodzieńskiego 2 Departamentu w dniu 4 maja terażniejszego roku serowanym przeznaczony, w terminie z tegoż dekretu wypadającym to jest: w dniu 2 julii 1823 roku do majątności Teolina w Powiecie Wołkowyskim sytnowanej w komplecie z niżej podpisanych osob złożonym przybywszy; urządził Administracyą dobr Konkursowi ulgłych; na wszystkich w ogólności zeszłych Krayczych, i ich Synów Grabowskich kredytorach stawających, i niestawających, komportacyą wszelkich papierów, nastanie ich długów, i pretensyów, tudzież nadpłaty kapitałów, i procentów, dowodów zdolnych; niemniej rachunków, korrespondencyów, kwitów, notat, i wszelkich pism, ku temu celowi posługujących, dnia pierwszego septembra terażniejszego roku przy rejestrach w kancelaryi Ziemskiej Powiatu Wołkowyskiego, z obowiązkiem zaprzysiężenia spełnić się powinna, pod winami sprzeciwieństwa nakazał. Dalsze prawidła remissyynego Sądu Głównego dekretu wykonał; i celem ukończenia ostatecznego poruczoney sobie czynności, termin powtórny w dniu piętnastym nowembra terażniejszego roku naznaczył. Na który, ażeby wszyscy z jakiegokolwiek względu do dóbr Teolina z attynencyami w Powiecie Wołkowyskim sytnowanych, i do dalszego funduszu zeszłych Krayczych, rodziców Alexandra pułkownika i Xawerego synów Grałów Grabowskich rozczyły pretensyą, w majątności Teolinie w Powiecie Wołkowyskim Gubernii Grodzieńskiej znajdujący się z dowodami stawili się, i należności swoich pod upadkiem nazawsze, czyli ammissyą onych dowodzili, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski przez ninieyszą w Gazetach Sankt-Petersburskiej, Kuryera Litewskiego, i Warszawskiej trzykrotnie umieszczającą się awizacyą wzywa, i obowiązuje. Dat w Teolinie dnia 5 julii 1823 r.

Jerzy Oleński Prez. Ziem. Wołkow. i Exdywizor. Dominik Włodek Sędzia Exdyw. Leopold Rószczy Sędzia Exdywizor. Regent Wincenty Janowski.

2. Chociaż na oblig od W. Ignacego Byczkowskiego Sędziego na zł. pol. 20,000, niżej podpisaney służący, 26 augusta 1822 w akta Grodz. Wileń. wprowadzony, był napisany ode mnie projektowy przelew na imie W. Bogumidy z Strulyskich Horahladowey kolleskiej asesorsowej bez zaliczenia summy, i tak został złożony w ręku J. P. na Stanisława Hajewskiego tytułującego się Regentem Zawileyskim, zaleconego doradcy i plenipotenta, do tego interessu mnie nakłaniającego, i chociaż takowy przelew pomimo wiedzy i woli mojej, z powierzonego depozytu, został wydany W. Horahladowey; która poważyła się ony 28 julii teraż. r. wnieść do akt Grodz. Wileń, jednak gdy takowego przelewu, niżej podpisana W. Horahladowey nieoddawała (zostawując ony w ręku Hajewskiego jak on żądał) i gdy od niej summy za takowym przelewem za oblig Byczkowskiego nie brała; przesyła więc takowego przelewu do rąk W. Horahladowey; jako szczególny wypadek, jak przeze mnie akceptowanym być nie może, tak też W. Horahladowey właścicielką powyższego obligu uczynić nie zdoła; przeto nim manifest w aktach

Ziem. Wileńskich 9 augusta zapisany obszerniej objawi szczegóły działań J. P. Hajewskiego, tym czasem ostrzegam Publiczność, iżby nikt takowego przelewu lub za onym mniemanego aktorstwa obligu od W. Horahladowey nienabywał, w układy nie wchodził, gdyż oblig oryginalny w tym przelewie wspomniany nie jest w ręku ony, a o znikczemienie takowego przelewu tak z utrzymującą ony, jako z wydającym został rozpoczęty process w Sądzie Ziem. Wileń. w rejestrze taktowym. Anna Kozakowska Prezyd. Ptu Kowien.

Ze tak we ostrzeżenie w Redakcyi Kur. Lit. może być drukowane. Świadcze Karol Romanowicz Sędzia G. P. W.

2 Excerpt oświadczenia z protokołu potoczego Sądu Grodz. Ptu Upit. w dacie poniższej zapisanego et eorundem pod pieczęcią urzędową stronie rekwirującej jest wydan.

Roku tysiąc ośmset dwódziesiątego trzeciego julii szóstego dnia. Przed aktami Grodzkimi Ptu Upit znajdując się obecnie JW. Teodor Ropp b. Marszałek Gubern. Wileń. i kawaler ś. Anny drugiej klasy oraz orderu pols. dał do zapisania oświadczenie następujące: w roku tysiąc ośmset siódmym junii dwónastego był wydany oblig przez W. Krzysztofa Hanna kap. Janowi Fryderykowi Heykingowi Hoptmanowi Windawskiemu na sumę talarów bitych pięć tysięcy; takowy dług w roku tysiąc ośmset czternastym junii dwónastego przez umocowanego W. Józefa Pawłowicza Sędz. w Nitawie całkowicie zaspokojonym został, a po wypłacie tej summy oblig tenże W. Pawłowicz przyjął do siebie i ony do powrotu właścicielowi, oświadczającemu się wręczył, niemając zrzeczności oddania onego W. Harenowi tenże oświadczający się zlokalował między swojemi papierami, lecz w tłumie onych nadzwyczajnem wydarzeniem zaginął. Przeto gdyby z takowego zatracenia tak W. Haren jako i oświadczający się nieponosili jakiej szkody, ninieysze oświadczenie zapisuje, również za wynalezieniem się. tenże oblig oddać właścicielowi obowiązują się (w protokule podpisano) Teodor Ropp były Marszałek Gubernski i kawaler.

Zgodno z protokołem poświadczam Pisarz Grodzki Upit. Antoni Olechnowicz.

Ze może być przyjętym do druku zaświadcza Antoni Olechnowicz Pisarz Gr. Upit.

Sąd Exdywizorski.

2. Sąd Taxatorsko Exdywizorski na usatysfakcyonowanie wierzycieli W. Józefa Mitarnowskiego b. Sędziego Gran. Nowogródz. dekretem remissyynym Ziemskim Ptu Nowogródzkiego przeznaczony, w majątności Storce w powiecie Nowogródzkim położonej agitujący się, między innemi postanowieniami do załatwienia w pierwiastkowym Sądzie zjedzie właściwemi, stosowną do natury interessu komportacyą tak na debitorze jako i na wszystkich kredytorach z obowiązkiem spełnienia ony do Kancelaryi Ziemskiej Nowogródz. na dzień 25 augusta idącego roku przeznaczył, i na powtórny Sąd Exdywizorskiego zjazd dzień 16 septembra terażniejszego 1823 roku zakreślił, w którym terminie, iżby wszyscy W. Józefa Mitarnowskiego kredytorowie i pretensorowie z własnymi dopominkami i ku temu celowi potrzebnymi dowodami w Sądzie Exdywizorskim do ostateczney rozprawy sub amissione, przez

